

מסכת זבים

פרק ה משנה ב

ועוד כלל אחר אמרו. כל הנשא על גבי הזב, טמא. וכל שזהב
נשא עליו, טהור, חוץ מן הראוי למשכב ולמושב והאדם.
פיצד. אצבעו של זב תחת הנדבדב, הטהור מלמעלה, מטמא
שנים ופוסל אחד. פרש, מטמא אחד ופוסל אחד. הטמא
מלמעלה והטהור מלמטה, מטמא שנים ופוסל אחד. פרש,
מטמא אחד ופוסל אחד. האכלין והמשקין, המשכב, והמושב
והמדף מלמעלה, מטמאין שנים ופוסלין אחד. פרשו, מטמאין
אחד ופוסלין אחד. והמשכב והמושב מלמטה, מטמאין שנים
ופוסלין אחד. פרשו, מטמאין שנים ופוסלין אחד. האכלין
והמשקין והמדף מלמטה, טהורין:

